

[Forsvarsministeren.]

at man fra hærledelsens side overfor afdelingerne har peget på de vanskeligheder, som unge mænd i 16—17 års alderen rent sjæleligt kan være ude i, og på, at man ved behandlingen af disse unge mennesker må tage et fornødent hensyn hertil.

I forbindelse med det, jeg her har sagt om de forhold, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har fremdraget, vil jeg gerne udtale, at når det ærede medlem citerer „major“ i „Militært Tidsskrift“, som bl. a. efterlyser arbejdsro for værnene, så tror jeg, at vedkommende „major“ hermed mener det samme som alle andre befalingsmænd, der har deres virke indenfor dansk forsvar, nemlig at det kunne ønskes, at den kritik, der jævnlige fremkommer overfor værnene, i højere grad, end det ofte har været tilfældet, måtte stå i rimeligt forhold til de ting, der kritiseres. Det viser sig jo gang på gang, at kritikken skyder langt over målet eller er så slet underbygget, at den ikke kan stå for en nærmere prøvelse. Den uberettigede og den overdimensionerede kritik er, som jeg har sagt offentligt engang tidligere, direkte skadelig for værnenes arbejde. I det lange løb tager den arbejdsglæden fra befalingsmændene, ikke mindst de unge, der har den snævrere kontakt med det menige mandskab, og det vil efter min mening utvivlsomt påvirke tilgangen til de faste befalingsmænds rækker, hvis slet underbygget kritik ligefrem skal sættes i system fra visse sider.

Jeg skal endelig pege på, at der for tiden indenfor det samlede forsvar, altså hæren, søværnet og luftvåbnet, uddannes 27-28 000 mand årlig, og med dette tal som baggrund tror jeg ikke man kan tale om, at de uheldige episoder, der er forekommet, har taget noget foruroligende omfang.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen omtalte en række andre spørgsmål, Arresødallejren, visse saneringer ved lejre og kaserne og tilsvarende spørgsmål. Det ærede medlem ved, at spørgsmålet om en ny eksercerskolelejr for søværnet har været behandlet i længere tid, og at der i løbet af kort tid af mig vil blive forelagt bevillingsmyndig-

hederne forslag til oprettelse af en ny eksercerskolelejr. Der er jo særlige forhold, som man skal tage i betragtning her. Iøvrigt vil der i løbet af nogle få dage blive forelagt finansudvalget en samlet plan for hele det kasernebyggeri, som dels er knyttet til en gennemførelse af de i fjor vedtagne forsvarslove og dels til gennemførelsen af de særlige foranstaltninger, som den 18 måneders tjenestetid vil kræve; hertil er knyttet en sanering på forskellige områder af bestående kaserner og lejre, og på baggrund af den kritik, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen her har fremført, håber jeg at se, at hans partifæller i finansudvalget vil kunne lade disse forslag få en meget hurtig og velvillig behandling.

Men iøvrigt skal jeg ikke opholde mig videre ved det ærede medlem hr. Johs. Christiansens udtalelser om disse større og mindre forhold, men tillade mig at give en redegørelse for, hvorledes spørgsmålet om gennemførelsen af den 18 måneders tjenestetid efter mit skøn ligger i øjeblikket.

Det vil være forståeligt for alle, at den forøgelse af de tjenstgørende styrker, som indførelsen af 18 måneders tjenestetid vil medføre, stiller os overfor store problemer. Allerede ved de første og indledende internationale drøftelser om 18 måneders tjenestetid opstillede regeringen da også, som jeg sagde forleden dag i en kort ordveksling med det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, visse forudsætninger, der måtte opfyldes, inden man turde tage ansvaret for at forlænge tjenestetiden fra de nuværende 12 måneder til de foreslåede 18 måneder.

For mig personlig er det vigtigt, at den ungdom, på hvilken værnepligtsbyrden lægges, virkelig får lært noget af betydning for landets forsvar i den forlængede tjenestetid, og jeg tror ikke, at beredskabet styrkes, alene fordi vi har flere soldater inde, hvis deres uddannelse, deres forsyning med befalingsmænd og deres indkvarteringsmuligheder lader meget tilbage at ønske. På lang sigt mener jeg endogså at selve værneviljen i landet og i folket er slet tjent med, at ungdommen sendes hjem fra soldatertjenesten med en fornemmelse af at have spildt deres